

[Jytte Andersen]

at børnefamilierne er hårdt trængt i dagligdagen.

Det fjerde punkt drejer sig om betaling for den tid, barnet er i daginstitutionen. Vi vil gerne diskutere, om vi kan få tilrettelagt daginstitutionernes arbejde på en sådan måde, at de på et pædagogisk forsvarligt grundlag kan lave nogle grupper, der har tilbud til børn, der kun har behov i en begrænset tid for pasning og pædagogisk udvikling. Vi vil gøre meget ud af, at den omstilling, der blev peget på på socialministerens venteliste-konference i går, sker på et kvalificeret grundlag.

Måske kan vi finde nogle muligheder for at lette den enkelte families økonomi, hvis den kun har brug for børnepasning en begrænset del af ugen. Vi kunne måske oven i købet få den overordentlig nødvendige og vigtige sidegevinst, at det kunne lette lidt på vores ventelister.

Vi vil altså gerne diskutere de to af punkterne i forslaget, men de to andre afviser vi.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Selve sigtet med beslutningsforslag nr. B 10, nemlig en økonomisk forbedring af forældres mulighed for at vælge børnepasning, deler vi fuldt og helt med Kristeligt Folkeparti, hvad vel ikke kan undre, men når Kristeligt Folkeparti i sit beslutningsforslag ridser fire meget konkrete punkter op, er vi bange for, at de ikke løser det problem, vi står over for.

Det Konservative Folkeparti lægger vægt på, at børnefamiliernes muligheder og vilkår styrkes. Dette beslutningsforslag har foruden et familiepolitisk sigte også sammenhæng med arbejdsmarkedet og arbejdsmarkedspolitikken og vore økonomiske muligheder. Derfor er det vigtigt, at vore knappe økonomiske ressourcer bruges bedst muligt.

En umiddelbar løsningsmodel som her skitseret kunne måske være fristende, men netop fordi der er involveret megen fremtid, meget store beløb, tror jeg, at det må være det grundlæggende for hele vor fremtidige samfundsudvikling, som vi ønsker den, der lægges til grund for, hvordan vi løser dette problem. Vi kunne risikere, at man fastlåste daginstitutionstilbudene, som de er i dag, og konferencen i går viste jo netop, at der er andre veje.

Hvis jeg må sige det sådan lidt flyvsk, er dagens tankegang om at støtte fremtidens børn ikke bare et spørgsmål om institutionspladser og

børnetilskud, for udviklingen i den seneste tid har vist, at den unge generation, som vi fortrinsvis taler om her, vil både og. De vil både have familie, børn og arbejde. Men de ønsker også mere samvær med deres børn – deri er vi enige med Kristeligt Folkeparti – end de hidtil har haft, og jeg synes, det er meget positivt. Familiernes behov er forskellige set i forhold til forældrenes arbejdsvilkår, men også i forhold til børnefamiliernes opfattelse af, hvad der tjener deres børn bedst.

Hvis vi på denne baggrund skal udvikle familiepolitikken, må der lægges nogle principper fast. Børn og forældre har brug for mere tid til hinanden. Det er vi enige om. Men arbejdsmarkedspolitikken må i de kommende år tage sigte på at skabe et større mål af fleksibilitet til gavn for familielivet ved at gennemføre flere flekstidsordninger på arbejdsmarkedet inden for både den offentlige og den private sektor, således at børnefamilierne får væsentlig mere tid sammen.

Forældrenes daglige arbejdstid kunne måske forskydes blot to timer i forhold til hinanden. Det ville betyde en tidsmæssig gevinst for familien på fire timer dagligt. Der bør skabes udvidet adgang til deltidsarbejde, så forældre, der ønsker det, får bedre mulighed for at nedsætte deres arbejdstid uden tab af anciennitet.

Forbedrede vilkår for tilbagevenden til arbejdsmarkedet er en stor sag, og de forældre, der midlertidigt er holdt op med at arbejde for at være mere sammen med deres børn, skal have bedre muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Der skal være relevante efter- og videreuddannelsesstilbud til forældre, der ønsker at genoptage en erhvervmæssig karriere. Såvel offentlige som private arbejdsgivere bør vise imødekommenhed over for forældre, der ønsker at genindtræde på arbejdsmarkedet efter års pause.

Da det ligger os på sinde, at vi får en sammenhængende børnepolitik, betragter Det Konservative Folkeparti forslaget, som det ligger her, som et forhandlingsoplæg til en samlet forbedring af børnefamiliernes vilkår og giver tilslutning til medvirken til at undersøge og drøfte dette beslutningsforslag i udvalget. Vi tror ikke, dette alene kan opfylde de mål, som jeg forstår såvel Kristeligt Folkeparti som Det Konservative Folkeparti har for familien Danmark. Derfor er det nødvendigt med en grundig